

Ela Rac-Marinić-Kragić

(1955. – 2015.)

U Zagrebu je 25. prosinca prošle godine umrla Ela Rac-Marinić-Kragić.

Rođena je u Splitu 4. svibnja 1955. gdje je završila osnovnu školu "Vlado Bagat" (danas OŠ Pojišan) i prirodoslovno-matematičku gimnaziju "Vladimir Nazor". Na PMF-u u Zagrebu 1981. diplomirala je na smjeru Primijenjena matematika. Na tom je smjeru, koji se smatrao ekskluzivnim zbog svoje zahtjevnosti, bila jedini student u generaciji. Kako bi se mogla zaposliti kao nastavnica matematike, na Filozofskom fakultetu u Zagrebu prošla je i dodatnu psihološko-pedagošku naobrazbu.

Početkom 80-ih radila je kao profesorica matematike na tri tadašnja centra usmjerenog obrazovanja, *CUO za upravu i pravosuđe* i *CUO 8. svibnja 1945.* u Zagrebu te u *CUO Vladimir Majder Kurt u Sisku*. Godine 1986. zapošljava se u *Elektrotehničkom institutu Rade Končara* gdje radi na poslovima vezanim uz programiranje i razvijanje softvera za računala.

Od rujna 1990. radila je u POC "Bogdan Ogrizović" u Zagrebu. Nedugo potom iz tog se Centra izdvaja i osamostaljuje Peta gimnazija, a Ela Rac prelazi u stalni radni odnos u kojemu ostaje do umirovljenja 2014. Njezino je umirovljenje nažalost uslijedilo zbog nesretne i teške bolesti.

Elin kratki život bio je silno dinamičan, ispunjen najrazličitijim aktivnostima ne samo unutar njezine uže prosvjetarske struke. Kako popisati sve ono što je ova vrijedna, sposobna i poštena kolegica radila u svojem životu? Neštedimice se prihvaćala posla, pomagala mnogima, surađivala s mnogima.

Najveći dio svog radnog vijeka Ela Rac-Marinić-Kragić provela je u učionici poučavajući mlade matematice. Bila je tome silno predana i vrlo uspješna.

Voljela je pomagati učenicima pa je tako primjerice volontirajući na web-forumu *Arhimedes* odgovorila na preko 2000 njihovih upita. Nisu tu bili samo oni kojima je matematika predstavljala težinu, nego i oni kojima je bila radost, ista ona radost kojom je Ela pristupala tim zadacima. Pa i kada je teška bolest uznapredovala, Ela je dežurala na ovom forumu i javljala se čak i iz bolnice.

Posebna su priča matematička natjecanja na kojima su Elini učenici osvajali brojna priznanja, nagrade i medalje. Valja izdvojiti njezine olimpijce od kojih je jedan Hrvatskoj donio prvu zlatnu medalju od njezina osamostaljenja. Neki će reći da matematika gradi kule u zraku, ali ne i učenici koji su jako zagrizli u tu disciplinu i koje je Ela uspijevala motivirati i pratiti. Bila je neosporan stručni autoritet učenicima, ali i kolegama nastavnicima.

Ela je održala velik broj predavanja i radionica na raznim skupovima za stručno usavršavanje nastavnika matematike, pisala je recenzije za udžbenike,

objavila više članaka u stručnim časopisima. Sudjelovala je u najužem krugu kolega koji su na hrvatski jezik preveli *GeoGebra*, u svijetu najšire zastupljen računalni program za nastavu matematike. Ona je jedan od pionira u stvaranju digitalnih sadržaja za učenje i nastavu matematike.

Eli je bilo jako stalo do učiteljske profesije i zbog toga je djelovala u sindikatu i u raznim formalnim ili neformalnim grupama. U njezinom su domu osnovane i dvije osobite udruge koje su ostavile vidljiv trag u hrvatskoj obrazovnoj stvarnosti: udruga *Normala* koja okuplja nastavnike matematike i udruga *Nastavnici organizirano*. Njezin osobni doprinos objema udrugama bio je nemjerljiv.

Ela je dugo godina bila član Državnog povjerenstva za matematička natjecanja. Zbog potpuno nerazumnih pravila bila je iz tog kruga isključena i to je doživjela kao osobitu nepravdu. Možda joj je i veća nepravda učinjena kada se u nekoj ladici "zagubila" njezina dokumentacija zbog čega je izgubila zvanje profesorice savjetnice.

U trenucima opuštanja Ela je rado čitala. Bavila se slikanjem i tu je iskazivala zavidan talent. Gledajući njezine radove čovjek bi u njima prije pomislio na školovanog umjetnika negoli ruku amatera.

Elin južnjački temperament, njezina britkost i neuvijenost, njezina beskompromisna borba za istinu i pravdu bili su naprosto odraz njezine spontanosti.

Nakon vijesti o kobnom događaju uslijedile su brojne reakcije kolega, od kojih neke izdvajamo:

"Nisam je imala prilike osobno upoznati, ali godinama pratim i izuzetno cijenim njezin rad... Baš se loše osjećam..."

(Aleksandra iz Čakovca)

"Svakako će nam nedostajati njezina razboritost, riječi podrške i grohotan smijeh!!"

(Željko iz Županje)

"Ova vijest me stvarno iznenadila i zaprepastila. Još uvijek ne mogu vjerovati. Ona je stvarno zaslužila puno više od života! Tako mi je neopisivo žao što joj život nije pružio više radosti i zadovoljstva. Ostat će mi u prelijepon sjećanju!"

(Gordana iz Novske)

"Draga Ela, kad činilo se da je svijet stao, stala si uz mene i osvijetlila moj put. Vratila si mi nadu i vjeru da u svijetu ima još mnogo dobrih ljudi i da nikad ne treba odustati od svog sna. Hvala od srca i počivala u vječnom miru."

(Maja iz Sarajeva)

"Surađujući s Elom proteklo desetljeće i pol, što zbog prirode matematike, a što zbog medija na kojima smo objavljivali, ponekad sam imao dojam da poput djece na obali morskoj gradimo kule od pijeska. Ali koja ljudska djelatnost s obzirom na ograničenost našeg vremena ne sliči na to? Eline su kule bile dostojne divljenja. A onda je obalu zapljusnuo val i nije porušio kule, nego je odnio našu Elu. U našim srcima ostala je praznina i tuga. Riječi su slaba utjeha, ali Ela je nebrojeno puta bila hrabra, budimo i mi."

(Šime Šuljić)

